

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ

УКРАЇНСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ЗАЛІЗНИЧНОГО ТРАНСПОРТУ

ФАКУЛЬТЕТ УПРАВЛІННЯ ПРОЦЕСАМИ ПЕРЕВЕЗЕНЬ

КАФЕДРА ТРАНСПОРТНИХ СИСТЕМ ТА ЛОГІСТИКИ

РОБОЧА ПРОГРАМА ОСВІТНЬОЇ КОМПОНЕНТИ

ЕКОНОМІЧНА ОЦІНКА ІННОВАЦІЙНИХ ПРОЄКТІВ НА ЗАЛІЗНИЧНОМУ ТРАНСПОРТІ

Код та назва спеціальності: J7 – Залізничний транспорт

Назва освітньої програми: Організація міжнародних перевезень

Рівень освіти: другий (магістерський)

Форма навчання: ☒ денна ☒ заочна

Семестр: II

Кількість кредитів ЄКТС: 3

Форма підсумкового контролю: залік

Розробник програми: Балака Євгеній Іванович

(кандидат економічних наук, доцент)

Харків – 2025 р.

ОПИС ОСВІТНЬОЇ КОМПОНЕНТИ

Галузь знань: J - Транспорт та послуги

Обов'язкова / Вибіркова: Обов'язкова

Курс / Семестр: I/II

ІНФОРМАЦІЯ ПРО ВИКЛАДАЧІВ

ПІБ (Науковий ступінь, звання)	Контакти
Балака Євгеній Іванович (кандидат економічних наук, доцент)	+38(057) 730-19-55 e-mail: ev.balaka@kart.edu.ua
Гриценко Наталя Валеріївна (кандидат економічних наук, доцент)	+38(057) 730-19-55 e-mail: gritsenkonv@kart.edu.ua

Години прийому та консультацій: 13.00-14.00 вівторок – четвер.

Розміщення кафедри: майдан Оборонний Вал, 7, Харків, Харківська область, 61001, 3 корпус, 3 поверх, 333 аудиторія.

МЕТА І ЗАВДАННЯ ОСВІТНЬОЇ КОМПОНЕНТИ

Метою освітньої компоненти є формування у здобувачів вищої освіти теоретичних знань і практичних навичок з інноваційно-інвестиційної діяльності, економічного прогнозування та оцінювання ефективності інноваційно-інвестиційних проєктів для обґрунтування управлінських рішень.

Завданням освітньої компоненти є формування у здобувачів вищої освіти системи теоретичних знань щодо сутності науково-технічного прогресу, інноваційного та інноваційно-інвестиційного розвитку, методів економічного прогнозування та оцінювання ефективності інноваційно-інвестиційних проєктів з урахуванням фактору часу, ризиків і невизначеності, а також набуття практичних навичок аналізу, планування й обґрунтування управлінських рішень.

Освітня компонента спрямована на розвиток здатності застосовувати сучасні методи прогнозування, визначати економічну привабливість інноваційних проєктів, розраховувати економічний ефект, додаткові показники ефективності та здійснювати комплексну експертизу доцільності реалізації інновацій.

КОМПЕТЕНТНОСТІ І РЕЗУЛЬТАТИ НАВЧАННЯ

Інтегральна компетентність

Здатність особи розв'язувати складні задачі і проблеми транспортної галузі у сфері професійної (наукової) діяльності за певним видом транспортних систем і технологій та у процесі навчання, що передбачає

проведення досліджень і здійснення інновацій та характеризується невизначеністю умов і вимог.

Програмні результати навчання

РН-03 Приймати ефективні рішення у сфері транспортних систем і технологій з урахуванням технічних, соціальних, економічних та правових аспектів, генерувати і порівнювати альтернативи, оцінювати потрібні ресурси і обмеження, аналізувати ризики.

РН-06 Розробляти нові та удосконалювати існуючі транспортні системи та технології, визначати цілі розробки, наявні обмеження, критерії ефективності та сфери використання.

РН-11 Аналізувати та оцінювати ефективність ланцюгів поставок і логістичних центрів, здійснювати розрахунки відповідних показників.

РН-12 Керувати складними технологічними та виробничими процесами транспортних систем та технологій, у тому числі непередбачуваними і такими, що потребують нових стратегічних підходів.

Загальні компетентності

ЗК 02 Здатність мотивувати людей та рухатися до спільної мети.

ЗК 05 Здатність розробляти проєкти та управляти ними.

ЗК 06 Здатність оцінювати та забезпечувати якість виконуваних робіт.

ЗК 08 Здатність генерувати нові ідеї (креативність).

Фахові компетентності спеціальності

ФК 01 Здатність до дослідження і управління функціонуванням транспортних систем та технологій.

ФК 02 Здатність до визначення та застосування перспективних напрямків моделювання транспортних процесів.

ФК 04 Здатність до управління ланцюгами поставок та логістичними центрами.

ФК 05 Здатність до управління вантажними перевезеннями за видами транспорту.

ФК 06 Здатність до управління пасажирськими перевезеннями за видами транспорту.

ФК 07 Здатність до управління транспортними потоками.

ФК 08 Здатність до управління надійністю та ефективністю транспортних систем і технологій.

ФК 11 Здатність використовувати спеціалізоване програмне забезпечення для розв'язання складних задач у сфері транспортних систем та технологій.

ПЕРЕДУМОВИ (ПЕРЕКВІЗИТИ):

Перелік дисциплін чи курсів, необхідних для засвоєння:

Основи економіки транспорту.

Загальний курс транспорту.

Математичні методи в задачах управління транспортними системами.

ПІСЛЯУМОВИ (ПОСТРЕКВІЗИТИ):

Підготовка до виконання кваліфікаційної роботи.

ВІДПОВІДНІСТЬ ЦІЛЯМ СТАЛОГО РОЗВИТКУ ДО 2030 РОКУ

Відповідно до резолюції ООН №70/1 та Указу Президента України №722/2019, освітня компонента сприяє досягненню таких Цілей сталого розвитку:

SDG 4: Забезпечення всеохоплюючої і справедливої якісної освіти та заохочення можливості навчання впродовж усього життя для всіх.

SDG 8: Сприяння безперервному, всеохопному і сталому економічному зростанню, повній і продуктивній зайнятості та гідній праці для всіх.

SDG 9: Створення стійкої інфраструктури, сприяння всеохоплюючій і сталій індустріалізації та інноваціям.

SDG 12: Забезпечення переходу до раціональних моделей споживання і виробництва.

Опис реалізації

Освітня компонента формує у здобувачів вищої освіти якісні знання та практичні навички з інноваційно-інвестиційної діяльності, економічного прогнозування та оцінювання ефективності інноваційних проєктів, що сприяє підвищенню економічної ефективності, раціональному використанню ресурсів та впровадженню інноваційних рішень відповідно до принципів сталого розвитку.

Зміст дисципліни орієнтований на аналіз витрат і результатів інноваційних проєктів, оцінювання економічного ефекту та прогнозування розвитку транспортної інфраструктури та виробництва; методи навчання передбачають розв'язання практичних задач і аналіз ситуацій; навчальні завдання спрямовані на формування навичок обґрунтування ефективних і ресурсозберігаючих управлінських рішень; результати навчання забезпечують здатність оцінювати інноваційні проєкти з позицій економічної доцільності та сталого розвитку.

ПРОГРАМА ОСВІТНЬОЇ КОМПОНЕНТИ

МОДУЛЬ 1

Тема 1. Поняття науково-технічного прогресу і етапи розвитку.

1. Поняття інноваційно-інвестиційних заходів.
2. Сучасні форми державного регулювання інноваційно-інвестиційного розвитку.
3. Мета і основні завдання інноваційного розвитку.
4. Управління інноваційно-інвестиційною діяльністю на підприємстві (аналіз, планування, фінансування).

5. Особливості інноваційно-інвестиційного розвитку економіки в умовах воєнного стану та повоєнного відновлення України.

Тема 2. Прогнозування обсягів використання інновацій при визначенні ефективності інноваційно-інвестиційних проєктів.

1. Визначення економічного прогнозування та його завдання.
2. Угрупування економічних прогнозів.

Тема 3. Методи економічного прогнозування та їх класифікація.

1. Методи інтуїтивного прогнозування, їх сутність і порядок застосування.
2. Методи індивідуальної і колективної експертної оцінки.

Тема 4. Поняття і сутність формалізованих методів прогнозування.

1. Методи екстраполяції.
2. Метод простої середньої та метод середніх темпів зростання.

Тема 5. Метод змінної середньої.

1. Послідовність операцій при застосуванні методу змінної середньої.
2. Згладжування статистичного ряду даних.

Тема 6. Прогнозування методом змінної середньої.

1. Функції, які використовуються в економічному прогнозуванні.
2. Визначення виду функції та її параметрів.
3. Визначення прогнозної оцінки.

Тема 7. Визначення ступеню достовірності прогнозних оцінок і стандартної помилки.

1. Критерії ступеню достовірності прогнозу та їх визначення.
2. Визначення стандартної помилки прогнозу.

МОДУЛЬ 2

Тема 8. Оцінка економічної привабливості проєктів.

1. Євроінтеграційні вимоги та стандарти оцінки інноваційно-інвестиційних проєктів.
2. Показники економічної ефективності інноваційно-інвестиційних проєктів.
3. Поняття і сутність економічного ефекту як економічної категорії.
4. Джерела, фактори і шляхи підвищення ефективності виробництва.

Тема 9. Форми та види економічного ефекту.

1. Поняття та сутність інтегрального економічного ефекту.
2. Поняття підприємницького (комерційного) підходу до оцінки економічного ефекту.
3. Види економічного ефекту.

Тема 10. Основні методичні принципи визначення економічного ефекту інноваційно-інвестиційних проєктів.

1. Методичні підходи до визначення економічного ефекту інновацій, що прийнято в світовій практиці.
2. Поняття життєвого циклу інноваційних проєктів.
3. Визначення розрахункового періоду економічного ефекту.

Тема 11. Визначення інтегрального і підприємницького економічного ефекту.

1. Визначення вартісної оцінки результатів здійснення інноваційних проєктів.
2. Визначення сукупних витрат при реалізації інноваційних проєктів.

Тема 12. Приведення результатів і витрат різних періодів до розрахункового року.

1. Фактори, що впливають на зміну вартості грошей в часі.
2. Приведення результатів і витрат різних періодів до першого року розрахункового періоду.
3. Приведення результатів і витрат різних періодів до останнього року розрахункового періоду.

Тема 13. Додаткові показники економічної ефективності інноваційно-інвестиційних проєктів.

1. Визначення періоду повернення (строку окупності) одноразових інвестиційних витрат.
2. Визначення загальної рентабельності інноваційно-інвестиційних проєктів.
3. Оцінка валютної вигідності інноваційно-інвестиційних проєктів.
4. Поняття та визначення внутрішньої норми доходності інноваційно-інвестиційних проєктів.

Тема 14. Використання інтегрального економічного ефекту для обґрунтування цін на нову продукцію виробничо-технічного призначення.

1. Поняття та визначення нижньої межі ціни на нову продукцію виробничо-технічного призначення.
2. Поняття та визначення верхньої межі ціни на нову продукцію виробничо-технічного призначення.
3. Визначення договірної ціни на нову продукцію виробничо-технічного призначення.

Тема 15. Аспекти комплексної експертизи економічної доцільності реалізації інноваційних проєктів.

1. Маркетингова експертиза.
2. Технічна експертиза.
3. Інституційна експертиза.

4. Соціальна експертиза.
5. Екологічна експертиза.
6. Фінансова експертиза.
7. Економічна експертиза інноваційних проєктів.

ТЕМАТИКА СЕМІНАРСЬКИХ/ПРАКТИЧНИХ ЗАНЯТЬ

1. Науково-технічний прогрес та інноваційно-інвестиційний розвиток економіки.
2. Державне регулювання та управління інноваційно-інвестиційною діяльністю підприємств.
3. Економічне прогнозування: сутність, завдання та класифікація прогнозів.
4. Методи економічного прогнозування та їх класифікація.
5. Інтуїтивні та експертні методи економічного прогнозування.
6. Формалізовані методи прогнозування та методи екстраполяції.
7. Методи простої, середньої та змінної середньої у прогнозуванні.
8. Побудова прогнозних моделей та оцінювання достовірності прогнозів.
9. Оцінка економічної привабливості інноваційно-інвестиційних проєктів.
10. Показники економічної ефективності та види економічного ефекту.
11. Визначення інтегрального економічного ефекту інноваційно-інвестиційних проєктів.
12. Приведення результатів і витрат у часі.
13. Додаткові показники економічної ефективності інноваційно-інвестиційних проєктів.
14. Обґрунтування цін на нову продукцію виробничо-технічного призначення.
15. Комплексна експертиза економічної доцільності реалізації інноваційних проєктів.

ТЕМАТИКА ЛАБОРАТОРНИХ ЗАНЯТЬ

Не передбачено.

САМОСТІЙНА РОБОТА

Самостійна робота здобувачів вищої освіти передбачає опанування теоретичного матеріалу, закріплення практичних навичок та виконання курсової роботи, що виконується з тематики освітньої компоненти.

Види самостійної роботи:

- опрацювання та систематизація теоретичного матеріалу;
- підготовка до практичних занять;
- виконання курсової роботи;
- підготовка до підсумкового контролю.

ТЕМАТИЧНИЙ ПЛАН (ДЕННА ФОРМА)

№	Тема	Лекції, год	Практичні, год	Самостійна робота, год	Всього, год
МОДУЛЬ 1					
1	Тема 1	1	2	4	7
2	Тема 2	1	2	3	6
3	Тема 3	1	2	3	6
4	Тема 4	1	2	3	6
5	Тема 5	1	2	3	6
6	Тема 6	1	2	3	6
7	Тема 7	1	2	3	6
Разом модуль 1		7	14	22	43
МОДУЛЬ 2					
8	Тема 8	1	2	3	6
9	Тема 9	1	2	3	6
10	Тема 10	1	2	3	6
11	Тема 11	1	2	3	6
12	Тема 12	1	2	3	6
13	Тема 13	1	2	3	6
14	Тема 14	1	2	3	6
15	Тема 15	1	2	2	5
Разом модуль 2		8	16	23	47
ВСЬОГО		15	30	45	90

ТЕМАТИЧНИЙ ПЛАН (ЗАОЧНА ФОРМА)

№	Тема	Лекції, год	Практичні, год	Самостійна робота, год	Всього, год
1	Тема 5,6	2	2	3	7
2	Тема 10,11,12,13,	2	2	3	7
3	Тема 1.2,3,4,7,8,9,14,15	0	0	76	76
ВСЬОГО		4	4	82	90

ІНДИВІДУАЛЬНІ ЗАВДАННЯ

Індивідуальне завдання виконується у формі курсової роботи та включає:

Модуль 1

1. Розрахунок планової виробничої й повної собівартості та ціни нового виробу.

2. Прогнозування обсягів виготовлення нового виробу на п'ять років.

Модуль 2

3. Визначення економічної ефективності випуску нового виробу.

4. Визначення економічної ефективності здачі в оренду основних фондів.

МЕТОДИ НАВЧАННЯ

В процесі викладання освітньої компоненти використовуються такі методи навчання:

- лекції з використанням мультимедійних презентацій;
- практичні заняття у формі розв'язання задач та виконання економічних розрахунків;
- індивідуальні та групові консультації;
- самостійна робота здобувачів освіти.

ФОРМИ КОНТРОЛЮ

Модульний контроль проводиться двічі за семестр: перший модуль – у середині семестру, другий модуль — наприкінці семестру.

Підсумковий контроль (залік): комплексна оцінка рівня засвоєння теоретичного матеріалу та результатів виконання курсової роботи.

КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ

Вид контролю	Бали за модуль 1	Бали за модуль 2
Розрахунок планової виробничої й повної собівартості та ціни нового виробу.	30	
Прогнозування обсягів виготовлення нового виробу на п'ять років.	30	
Визначення економічної ефективності випуску нового виробу.		30
Визначення економічної ефективності здачі в оренду основних фондів.		30
Поточний контроль	до 60	до 60
Модульний контроль	до 40	до 40
Сума балів за модуль	до 100	

Максимальна кількість балів, яку може отримати здобувач вищої освіти за модуль, становить **100** (до 60 балів поточного контролю та до 40 балів модульний контроль). Середнє арифметичне суми модульних оцінок складає оцінку за семестр.

До перелічених складових модульної оцінки можуть нараховуватися **додаткові бали** за участь студента у науковій роботі, підготовці публікацій, робіт на конкурси, участь в олімпіадах тощо.

Кількість додаткових балів визначається на розсуд викладача, але у сумі не більш 100 балів разом з переліченими складовими модульної оцінки.

Обґрунтованість нарахування студенту додаткових балів розглядається на засіданні кафедри та оформлюється відповідним протоколом.

Отримана таким чином сума балів доводиться до відома студентів перед проведенням модульного контролю.

При заповненні заліково-екзаменаційної відомості та залікової книжки і індивідуального навчального плану (при успішній здачі іспиту/заліку) здобувача вищої освіти, оцінка, виставлена за 100-бальною шкалою, повинна бути переведена до національної шкали (відмінно, добре, задовільно (незадовільно) для іспитів, курсових робіт/проектів або зараховано/незараховано для заліків) та шкали ECTS (A, B, C, D, E, F).

Визначення назви за національною шкалою(оцінка)	Визначення назви за шкалою ECTS	За 100 бальною шкалою	ECTS Оцінка
ВІДМІННО – 5	<u>Відмінно</u> – відмінне виконання лише з незначною кількістю помилок	90-100	A
ДОБРЕ – 4	<u>Дуже добре</u> – вище середнього рівня з кількома помилками	82-89	B
	<u>Добре</u> – в загальному правильна робота з певною кількістю грубих помилок	75-81	C
ЗАДОВІЛЬНО - 3	<u>Задовільно</u> - непогано, але зі значною кількістю недоліків	69-74	D
	<u>Достатньо</u> – виконання задовольняє мінімальні критерії	60-68	E
НЕЗАДОВІЛЬНО - 2	<u>Незадовільно</u> – потрібно попрацювати перед тим як отримати залік або екзамен (без повторного вивчення модуля)	35-59	FX
	<u>Незадовільно</u> - необхідна серйозна подальша робота (повторне вивчення модуля)	<35	F

АКАДЕМІЧНА ДОБРОЧЕСНІСТЬ

Порушення Кодексу академічної доброчесності Українського державного університету залізничного транспорту є серйозним порушенням, навіть якщо воно є ненавмисним. Кодекс доступний за посиланням: <https://kart.edu.ua/wp-content/uploads/2020/06/kodex.pdf>

ПИТАННЯ ДО ПІДСУМКОВОГО КОНТРОЛЮ

1. Поняття інновацій, інвестицій, характерні ознаки інноваційно-інвестиційних проєктів.
2. Поняття і форми прогнозування.
3. Поняття ліквідності інноваційно-інвестиційних проєктів.
4. Характеристика високоліквідних, середньоліквідних, низьколіквідних проєктів.
5. Форми наукового передбачення і їх характерні особливості.

6. Поняття та характеристика зовнішнього та внутрішнього оточення інноваційно-інвестиційного проєкту.

7. Загальні риси і відмінні особливості прогнозування і планування. Класифікація інноваційно-інвестиційних проєктів за їх масштабом.

8. Класифікація економічних прогнозів за ознакою характеру об'єктів, що розглядаються.

9. Класифікація інноваційно-інвестиційних проєктів за їх складністю.

10. Класифікація економічних прогнозів за функціональною ознакою.

11. Класифікація інноваційно-інвестиційних проєктів за їх якістю і тривалістю.

12. Класифікація методів економічного прогнозування.

13. Класифікація інноваційно-інвестиційних проєктів за їх видами.

14. Поняття і характеристика інтуїтивних методів прогнозування.

15. Задачі та методи державного регулювання інноваційно-інвестиційною діяльністю.

16. Класифікація економічних прогнозів за ознакою періоду упередження.

17. Управління інноваційною діяльністю: планування, фінансування, контроль, аналіз.

18. Класифікація економічних прогнозів за структурною ознакою.

19. Поняття життєвого циклу інноваційно-інвестиційного проєкту та його визначення (технічний і фінансовий аспекти).

20. Характеристика методів індивідуальної експертної оцінки в прогнозуванні.

21. Поняття розрахункового періоду при визначенні економічного ефекту.

22. Характеристика методів колективної експертної оцінки в прогнозуванні.

23. Маркетингова експертиза інноваційного-інвестиційного проєкту, її зміст.

24. Поняття і сутність методу «інтерв'ю» в прогнозуванні.

25. Технічна експертиза інноваційно-інвестиційного проєкту, її зміст.

26. Поняття і сутність аналітичного методу в прогнозуванні.

27. Економічна експертиза інноваційно-інвестиційного проєкту, її зміст.

28. Поняття і сутність методу мозкової атаки в прогнозуванні.

29. Соціальна експертиза інноваційно-інвестиційного проєкту, її зміст.

30. Поняття і сутність методу Дельфі в прогнозуванні.

31. Інституційна експертиза інноваційно-інвестиційного проєкту, її зміст.

32. Поняття і сутність нормативного методу в прогнозуванні.

33. Фінансова експертиза інноваційно-інвестиційного проєкту, її зміст.

34. Переваги і недоліки інтуїтивних і формалізованих методів прогнозування.

35. Екологічна експертиза інноваційно-інвестиційного проєкту, її зміст.

36. Сутність методів екстраполяції в прогнозуванні.

37. Поняття залежних, незалежних, взаємовиключних і синергічних інноваційно-інвестиційних проєктів.
38. Поняття тренда в прогнозуванні та методи його визначення.
39. Зміна вартості грошей у часі і фактори, що її обумовлюють.
40. Основні методи згладжування статистичного ряду даних, мета згладжування.
41. Поняття ставки дисконту і її застосування при визначенні ефективності проєктних рішень.
42. Прогнозування на основі визначення середнього значення.
43. Поняття інфляції і її врахування при визначенні економічного ефекту.
44. Прогнозування на основі визначення середнього темпу.
45. Поняття чистої приведеної вартості (економічного ефекту) і її визначення.
46. Прогнозування методом змінної середньої.
47. Поняття індексу доходності (загальної рентабельності проєкту) і його визначення.
48. Порядок прогнозування методом екстраполяції з використанням змінної середньої.
49. Сутність економічного ефекту як економічної категорії.
50. Мета і методи вирівнювання тренду в прогнозуванні.
51. Поняття інтегрального економічного ефекту.
52. Визначення параметрів лінійної функції в прогнозуванні.
53. Поняття підприємницького (комерційного) економічного ефекту.
54. Порядок застосування гіперболічної функції в прогнозуванні.
55. Поняття попереднього, очікуваного і фактичного ефекту інноваційно-інвестиційного проєкту.
56. Порядок застосування степеневі функції в прогнозуванні.
57. Вартість оцінювання результатів інноваційно-інвестиційного проєкту при розробці нових предметів праці.
58. Порядок застосування експоненціальної функції в прогнозуванні.
59. Вартісна оцінка результатів проєкту при розробці нових засобів виробництва.
60. Визначення ступеня вірогідності прогнозованої оцінки методом кореляційного відношення.
61. Види витрат і їх урахування при визначенні економічного ефекту.
62. Визначення ступеня вірогідності проєкту за критерієм Фішера.
63. Особливості підрахунку поточних витрат при визначенні економічного ефекту.
64. Визначення стандартної помилки в прогнозуванні.
65. Визначення терміну окупності одноразових інвестиційних витрат.
66. Визначення валютної привабливості проєкту за критерієм Бруно.
67. Поняття, сутність та метод визначення внутрішньої норми доходності інноваційно-інвестиційного проєкту.
68. Поняття точки беззбитковості інноваційно-інвестиційного проєкту та її визначення.

69. Поняття нижньої, верхньої межі ціни на нову продукцію виробничо-технічного призначення та визначення договірної ціни на неї.

70. Економічний зміст та мета приведення різних за часом грошових потоків до першого року здійснення проєкту.

71. Поняття, класифікація, метод визначення та урахування проєктних ризиків у розрахунках економічного ефекту.

72. Економічний зміст та метод приведення різних за часом грошових потоків до останнього року здійснення проєкту.

РЕКОМЕНДОВАНІ ДЖЕРЕЛА

Основна література:

1. Іванова О. А. Економіка та організація інноваційної діяльності : навч. посіб. Харків : Вид-во НУА, 2020. 108 с.
2. Гуторов О. І., Ярута М. Ю., Сисоєва С. І. Економіка та організація інноваційної діяльності. Харків : Харк. нац. аграр. ун-т ім. В. В. Докучаєва, 2019. 227 с.
3. Заблоцький Б. Ф. Економіка й організація інноваційної діяльності : навч. посіб. 2-ге вид. Львів : Новий Світ – 2000, 2020. 427 с.
4. Руснак А. В., Савченко О. Г., Ломоносов Д. А. Економіка та організація інноваційної діяльності : навч. посіб. Миколаїв : Іліон, 2021. 324 с.
5. Шевченко-Перепелкина Р., Басюркина Н., Горбаченко С. Проєктний аналіз. Київ : Схема, 2019. 300 с.
6. Montgomery D. C., Jennings C. L., Kulahci M. Introduction to Time Series Analysis and Forecasting. 3rd ed. Hoboken : John Wiley & Sons, 2024. 736 p.
7. Хрупович С. Моделювання та прогнозування маркетингу. Електронний навчальний посібник. Тернопіль, ЗУНУ. 2022. 121 с.
8. Новаковська І. О., Мединська Н. В., Бавровська Н. М. Інвестиційний аналіз : навч. посіб. Київ : НУБіП України, 2024. 323 с.
9. Прогнозування економічної діяльності : тексти лекцій / уклад.: О. В. Мініна, Ж. В. Дерій, Н. Т. Шадура-Никипорець. Чернігів : НУ «Чернігівська політехніка», 2024. 110 с.
10. Шебаніна О. В. та ін. Прогнозування соціально-економічних процесів : конспект лекцій. Миколаїв : МНАУ, 2022. 95 с.
11. Жуковська О. А. Прогнозування соціально-економічних процесів : комп'ютерний практикум : навч. посіб. Київ : КПІ ім. Ігоря Сікорського, 2022. 100 с.
12. Копитко М. І., Блага Н. В. Управління інноваціями та інвестиціями : навч. посіб. Львів : ЛьвДУВС, 2022. 296 с.
13. Скоробогатова Н. Є. Інвестування : навч. посіб. для самостійного вивчення. Київ : КПІ ім. Ігоря Сікорського, 2022. 146 с.
14. Галушак М. П., Галушак О. Я., Кужда Т. І. Прогнозування соціально-економічних процесів : навч. посіб. Тернопіль : ФОП Паляниця, 2021. 160 с.

15. Доморадзька С. Г. Прогнозування і макроекономічне планування : навч. посіб. Тернопіль : Магнолія 2006, 2021. 304 с.

Допоміжна література:

16. Волков О. І., Денисенко М. П. Економіка та організація інноваційної діяльності : підручник. 3-тє вид. Київ : Центр учбової літератури, 2007. 662 с.
17. Верба В. А., Загородніх О. А. Проєктний аналіз : навч. посіб. Київ : КНЕУ, 2016. 392 с.
18. Балака Є. І., Семенцова О. В. Економічна оцінка інноваційних проєктів на транспорті : метод. вказівки до викон. курс. роботи. Харків : УкрДАЗТ, 2014. 45 с.
19. Балака Є. І., Зоріна О. І., Колесникова Н. М., Писаревський І. М. Оцінка економічної доцільності інвестицій в інноваційні проєкти на транспорті : навч. посіб. Харків : УкрДАЗТ/ІППК, 2005. 210 с.
20. Балака Є. І., Главчев М. І., Зоріна О. І., Писаревський І. М. Основи економічного і соціального прогнозування : навч. посіб. Харків : ХарДАЗТ, 2001. 78 с.
21. Бланк І. О. та ін. Інвестиційний менеджмент : підручник / за ред. А. А. Мазаракі. Київ : КНТЕУ, 2003. 398 с.
22. Гордієнко С. Інноваційна діяльність та право на інтелектуальну власність: теоретичні основи і правові регулятори : курс лекцій. Київ, 2018. 262 с.
23. Мойсеєнко І. П. та ін. Інвестиційний аналіз : навч. посіб. Львів : ЛьвДУВС, 2019. 276 с.
24. Терещенко О. О. Фінансова діяльність суб'єктів господарювання : навч. посіб. Київ : КНЕУ, 2003. 554 с.

Нормативно-правові акти:

25. Закон України «Про інвестиційну діяльність» від 18.09.1991 № 1560-XII (зі змін. та допов.). URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1560-12#Text>
26. Закон України «Про інноваційну діяльність» від 04.07.2002 № 40-IV (зі змін. та допов.). URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/40-15#Text>

МАТЕРІАЛЬНО-ТЕХНІЧНЕ ТА ІНФОРМАЦІЙНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ

Навчальний процес забезпечується необхідними матеріально-технічними ресурсами:

- Навчальна інфраструктура: комп'ютерні класи, фахова література та електронні навчальні курси.
- Технічне забезпечення: комп'ютери з доступом до мережі Інтернет, обладнані необхідним програмним забезпеченням.
- Інструменти дистанційного навчання: платформа Moodle, платформа для відеоконференцій Zoom, корпоративна електронна пошта.

ВІДОМОСТІ ПРО РОЗРОБНИКІВ

ПІБ (Науковий ступінь, звання)	Контакти
Балака Євгеній Іванович (кандидат економічних наук, доцент)	+38(057) 730-19-55 e-mail: ev.balaka@kart.edu.ua

ВНЕСЕННЯ ЗМІН

Протокол засідання кафедри транспортних систем та логістики № 1 від
«___» _____ 20___ р.